

[Honoré]

sorte flertal, ja, så ved man, at kristeligt folkeparti er hjemme.

Men SFs forslag om isoleret dansk økonomisk boykot medfører ikke apartheidstyrets fald. Forslaget forbedrer ikke de økonomiske vilkår for den sorte befolkning i Sydafrika. Resultatet ville formodentlig snarere blive øget arbejdsløshed og nød for denne del af befolkningen.

Forslaget indebærer desuden et angreb på et grundlæggende princip i FN ved at underminere sikkerhedsrådets kompetence. Det er besynderligt, at SF, der tror, at FN-politik kan erstatte Europapolitik, går til frontalangreb på en grundpille i FN, nemlig magtfordelingen mellem FNs generalforsamling og FNs sikkerhedsråd. Jeg henholder mig her til udenrigsministerens bemærkninger.

Jeg kunne personlig ønske, at vi i Danmark, også i kredse, der føler et behov for at hjælpe Sydafrika, både den hvide og den sorte befolkning, til en god fremtid, prøvede på at finde nogle nye veje, der kunne skabe større mulighed for en fredelig overgang til et demokratisk flertalsstyre. Jeg gør opmærksom på, at der også blandt den hvide befolkning findes politiske grupper, der er modstandere af apartheidsystemet, og man kunne overveje, om det ikke var en idé, at verdens offentligheden ydede en vis moralsk støtte til denne hvide opposition imod apartheidsystemet i stedet for at skære alle hvide over én kam, betragte alle hvide som djævle og alle sorte som engle.

Hr. Bolvig, som er en af de bedste kendere her i tinget af Sydafrikas forhold, nævnte også en anden interessant mulighed, nemlig at internationale økonomiske selskaber, der har filialer i Sydafrika, gennem deres løn- og personalepolitik har store muligheder for at virke som murbrækkere imod apartheidsystemet dernede.

Jeg appellerer til, at vi prøver at tænke i lidt andre baner end blot en voldelig, blodig afskaffelse af et styre, hvilket måske vil bewirke indførelsen af et andet diktatur, at vi prøver tankemæssigt at lede efter nogle alternative modeller, så at vi kan hjælpe de forskellige befolkningsgrupper til en fælles fremtid i Sydafrika.

Ib Christensen (DR):

Naturligvis er der andre diktaturstater i øst og vest og nord og syd, hvor undertrykkelsen på visse områder er grovere end i Sydafrika, men som det er påpeget af andre, så er diktaturet eller undertrykkelsen i Sydafrika ganske specielt undertrykkende og ganske specielt modbydelig derved, at det er folk, der undertrykkes alene på grund af deres hudfarve. Det gør jo, at Sydafrika på en ganske særlig måde krænker menneskerettighederne. Dertil kommer, at De Forenede Nationer jo har et regnskab at gøre op med Sydafrika, derved at Sydafrika har besat et gammelt folkeforbundsmandat, nemlig Namibia, som er under undertrykkelse til trods for gentagne protester fra De Forenede Nationer.

Endelig er der jo også hensynet til de hvide, som i hvert fald nogle af ordførerne tilsyneladende lægger megen vægt på, nemlig hensynet til at undgå en katastrofe, som de hvide i deres uforstand dernede styrer sig ind i ved deres totale uforsonlighed og manglende vilje til at opgive privilegierne og opgive undertrykkelsen.

Der er dem, der har talt her fra denne talerstol om hensynet til den farvede befolkning, der kommer til at lide under eventuelle sanktioner. Dér synes jeg, man skal lytte til, hvad den farvede befolknings egne repræsentanter ønsker, og det går jo i en ganske anden retning end det, som er kommet til udtryk fra nogle af de borgerlige partier i højre side af tinget her i dag.

Sikkerhedsrådets vedtagelse i november i fjor af våbenembargoen var et første positivt skridt, og det vil nok være ønskeligt, at det følges op med andre sanktioner, også økonomiske sanktioner. Men vi er enige med udenrigsministeren om, at det er vigtigt, at det, der bliver tale om, er bindende sanktioner, det vil altså sige vedtaget gennem FNs sikkerhedsråd. Der er to grunde hertil. For det første, at man ikke skal undergrave De Forenede Nationers autoritet ved ikke at følge traktatens regler, og sidst, men ikke mindst, af hensyn til effektiviteten af disse økonomiske sanktioner. Det, det drejer sig om, er jo først og fremmest at påvirke USA, Storbritannien, Vesttyskland og Frankrig til at forstå, at det er nødvendigt, at der handles stærkere over for Sydafrika af mange, mange grunde.